

A MODERN BOSZORKÁNY SOROZAT ELSŐ KÖTETE

MODERN BOSZORKÁNY

DEBORA GEARY

Dream
válogatás

Mi jut eszébe mindenkinek a boszorkányokról? Seprűnyél, nagy üst és varázsfőzetek. Ám a modern boszorkányok nem ilyenek. Nagyon otthonosan mozognak a technológia világában, és előszeretettel használják is. Jamie és Nell testvérek, mindketten boszorkányok. Egy programot készítenek, amellyel boszorkánytársadalmat építhetnek ki a világhálón. A program egy varázslat hatására érzékeli az átlagemberekre nem jellemző energiákat, és a weboldala irányítja a talált boszorkányt. Egy nap Lauren, a 28 esztendőös ingatlanügynök böngészés közben a chatszobában találja magát, ahol három nő megpróbálja meggyőzni, hogy ő boszorkány. A nő teljesen átlagos életet él Chicagóban, így elég cinikusan áll a beszélgetéshez, nem hisz a többieknek. A programban van a hiba, vagy ő egy edzetlen boszorkány, ami veszélyes lehet önmagára és a környezetére nézve is? A többi boszorkány dolga, hogy kiderítse az igazságot.

DEBORA GEARY nemzetközi tanulmányok szakon, és zoológiából szerezte a diplomáját. Dolgozott már adatelemzőként is, az írás az utóbbi időben vált az élete részévé.

Új könyveken is dolgozik, amelyek hamarosan várhatók, amennyiben nem loccsantanak több vizet a laptopjára a csemetéi.

Tudjon meg többet a sorozatról:

www.deborageary.com

www.facebook.com/dreamvalogatás

Dream
válogatás

„Általában nem szoktam rajongani az ilyen típusú csajos könyvekért... A mágia még jöhet, de a többi már kevésbé. Ez a könyv viszont már az első fejezetnél magával ragadott, és a végére rajongója lettem. Alig várom, hogy elolvashassam a következőt. Igaz, hogy a képzelet szüleménye, de jól megírt, tényszerű részleteket is tartalmaz. Gratulálok a szerzőnek!”

Barnes and Noble

„Imádtam ezt a könyvet. Csupa családi érzés, szerető szív és romantikával árnyalt humor. A varázslásról nem is beszélve. A szerző segít elképzelni azt, ami elképzelhetetlen. Egy mai, modern világot tár elénk, ami tele van erővel és bűbájjal.”

Amazon

„Tényleg beleszerettem ebbe a történetbe. Az első szónál megragadta a figyelmemet, és mindvégig fogva tartotta. Szerettem, hogy egy modern boszorkány okosan reagál a varázshelyzetekre, amelyekkel szembekerül, és talpraesetten kezeli őket. Tetszett az összes szereplő életszerűsége is. Jövőbe látás ide vagy oda, drukkolok a sorsukért!”

Goodreads

„Ez a regény működik, a cselekmény erőteljes. A szereplők valószerűek és megnyerőek. Szeretnék én is ennek a nagy boszorkánycsaládnak a tagja lenni!”

The Book Fetish

*Dream
válogatás*

DEBORA GEAR Y

MODERN BŐSZORKÁNY

— részlet —

2. FEJEZET

– Mami, Aervyn már megint átvitt! Szólj rá!

– Mondd meg neki, hogy vigyen vissza!

– De mami! – Ginia rendes körülmények között nem szokott ennyire megharagudni az öccsére, még olyankor sem, ha annak kedve támadt, hogy őt használja a távítvitel gyakorlásához. Nell kihátrált a hűtőből, és egy pillantást vetett hármas ikreinek középső tagjára. Azután máris megint bedugta a fejét a frizsiderbe, és nagyon erősen, de nem túl sikeresen igyekezett visszafojtani a nevetését. – Mami, ez nem vicces!

– Ne haragudj, édesem! – Nell megpróbált illően együttérző arcot vágni. Máskor oly kedves kislánya most nemcsak dühtől füstölögve állt előtte, hanem csuromvizesen és teljesen pucéran is, hacsak a sok szappanbuborékot nem számítjuk. – Hadd találjam ki. Zuhanyoztál?

– Igen! Aervyn meg átvitt a kertbe! Minden ruha nélkül, és Nathan meg Jake is ott voltak. Mami, a fiúk meztelenül láttak. Csinálj vele valamit, hogy abbahagyja!

Nell sóhajtott. Hogy tudtak ezek ilyen gyorsan megváltozni? Ginia tavaly nyáron még vígan futkározott egy szál semmiben a családi ház kertjének vízporlasztója alatt.

– Ügyesedik az öcséd, Ginia. Most már legalább rendszerint visszajuttatja az embereket oda, ahonnan elvitte őket. Eredj, ugorj be megint a zuhany alá, és öblítsd le magad. Én meg beszélek Aervynnel.

– Nem tudsz, átvitte magát Jamie bácsihoz – fordult sarkon türelmetlenül Ginia, ahogy csak a dühös nyolcévesek képesek, és hátrasandított az anyjára. – És a nyelvét is kinyújtotta rám.

Nell eltűnődött, vajon mennyit kaphat az ember egy négyéves boszorkánycsemetéért, ha eladja a neten. Helyes göndör haj, imádni való zöld szempár, és időnként huncutkodásra használt varázstehetség – jutányos áron.

Nell családjában nem számított újdonságnak egy varázserővel bíró gyermek. A családfa mindkét oldalán régóta bőségesen csörgedezett boszorkányvér. Legnagyobbik gyermeke, Nathan tizenhárom éves fejvel már gyakorlott és erős boszorkánnyá vált. Hasznosította tehetségét, jó tanítómesterekre lelt a büszke nagynénik, nagybácsik és nagyszülők seregében.

A három közepső, az ikertrió egyelőre nem mutatta varázskéességek jeleit. Korai is lett volna; hiszen sok boszorkány még a sarjadzó boszorkányság tüneteit jól ismerő családban is csak a viharos kamaszévekben talál rá az erejére.

Aervyn esetében azonban kétség sem férhetett hozzá, hogy roppant hatalmú boszorkánnyá fog válni, olyan erőssé, amelyet Nell családjában nemzedékek óta nem láttak. Az asszony ezt már akkor tudta, amikor a kisfiú még a pocakjában lubickolt, és pajkos varázsáramlölökéseket bocsátott ki jóval azelőtt, hogy Nell megérezte az első rúgásait.

Azt hihetnénk, hogy hármas ikrek után egyetlen gyermek világrahozatala már sétagalopp, de Aervyn úgy érkezett, mint egy tornádó. A család valamennyi boszorkányának kellett összefognia a terhesség sikeres befejezéséért, amely után szerencsésen üdvözölhették a jövevényt. A félelemmel vegyes tisztelet tapintható volt a helyiségben.

Nell azóta is nagyon keményen dolgozott azon, hogy Aervyn életét a lehető legnormálisabb mederben tartsa. Nagy erejű boszorkánypalánta vagy sem, Aervyn kisfiúnak született, teljes joggal arra, hogy kisfiú *legyen*, mielőtt vállalja a tehetségéből eredő következményeket.

Ebben a hónapban ez azt jelentette, hogy bevonták Jamie bácsit, a család egyetlen olyan tagját, aki Aervynen kívül távátvivő készséggel rendelkezett, hogy szép csöndben juttassa vissza jogos tulajdonosaikhoz az elkeveredett kiskutyákat, gyerekeket és Mercedeseket. Nell még örülhetett, hogy Berkeley-ben éltek, ahol a csudabogárság semmilyen válfaja nem kelt huzamos ideig feltűnést.

Az asszony hallotta, hogy Ginia énekel a zuhany alatt. Az aktuális válság véget ért. Tálcáján egy pohár üdítővel meg egy mogyoróvajás szendviccsel egyensúlyozva kerülgette az akadályokat, ahogy a család által Nell-központnak nevezett objektumhoz tartott.

Az íróasztalt két monitor uralta, az egyiken játékprogram, a másikon a félig elkészült online élelmiszer-rendelés. Nell kijavított egy elütést egy programsorban, kiválasztott kétfajta reszelt sajtot, és azonnali üzenetet küldött Jamie-nek, hogy egy időre vegye magához Aervynt.

Ezután átlépett a „Modern boszorkány” oldalra, hogy megnézzze, Sophie-nak sikerült-e már bejuttatnia Moirát

a chatszobába. Egy pillantás az üres képernyőre elárulta, hogy a munkálatok még folynak. *Nincs szomorúbb annál, ha az ember egy chatszobában egymaga ül*, gondolta, miközben harapott egy falatot a szendvicsből, és visszakapcsolt az élelmiszer-rendelés befejezéséhez.

*

Hőség csapta meg Laurent, ahogy kinyitotta a lélekjoga-foglalkozás termének ajtaját. A forrójógaterem csaknem negyvenfokos melege mindig valósággal sokkolta. Nat a hosszú, sötét téli hónapokban több forrójogaórát tartott – azzal is összefüggésben, hogy a tavaszi megújulás előtt megszabadítsa a szervezetet a régi, mérgező energiáktól. Ami kevésbé kacifántosan annyit tesz, hogy az ember szétizzadhatta nála az agyát.

Lauren a helyiség végében leterítette a jógaszőnyegét, és kirakosgatta a többi eszközét. Mély lélegzetet vett, csöndben a szőnyegre telepedett, és érezte, hogy a nyugalom kezdi áthatni a tagjait.

Nat a mai órán trópusi hangulatot igyekezett teremteni, ehhez könnyed vanília- és mangóillatot pislákoló gyertyákat, valamint halványan karibi jellegű zenét vetett be. Lauren úgy vélte, ha a jamaicai tengerparttal nem is vetekedhet, azért kellemes. Lassan teleszívta a tüdejét, érezte, hogy a bordaközi apró izmai kitágulnak. Néhány másodpercig benn tartotta a levegőt, majd kiengedte. A szeme elnehezedett és lecsukódott. Újra belélegzett. Ahogy Lauren átvette a ritmust, megérezte a helyiségbe lépő Nat központi jelenlétét, a könnyed üdvözlő érintést a vállán.

Mialatt Nat a terem elejére ért, Lauren hagyta, hogy elégedettség vegyen erőt rajta. Nat mellett nemigen érezhető más az ember. A tagadhatatlan helyénvalóság érzetét keltette Laurenben attól a pillanattól fogva, hogy tíz évvel ezelőtt benyitott kollégiumi szobájába, és a két ágy közötti habszivacs csíkon, fejen állva találta Natet.

Ha nincs az a tótágast álló bemutatkozás, Lauren talán azoknak a tömegét szaporította volna, akik teljesen fals első benyomást szereztek Natról. Natalia Elizabeth Eggerton Smythe gazdag, tekintélyes, feddhetetlen családból származott. Csak tüzetesebb megfigyelés tárhatta föl a nő művészelképét, táncoshoz illő mozgásigényét és nagylelkűségének mélységes mély kútját.

Lauren az egyetem első hetének végére rájött, hogy a világa mindenképpen jobbá válik Nattal. Első osztályú ingatlanosként olykor kész tébolydával ért föl a munkabeosztása, de Natre mindig szakított időt. Még ha ez azt jelentette is, hogy szétizzadja miatta magát.

Engedte, hogy a nyitó mantra átmossa a tudatát, kiélvezte a pihenés utolsó pillanatait, mielőtt Nat bőszen neki látott a mérgező energiák kiűzésének.

*

Nell még a webáruházi kosarába helyezett ötven tojást, négy liter csavarós csokifagylaltot, és rákattintott a Pénztár gombra. Háromszáznegyvenhárom dollár nyolcvankét cent. Au, és ez csak kábé egy hétre elegendő a fészekaljának. Más gyerekek is falnak úgy, mintha éhínség fenyegetne, de a boszorkánypalánták valóságos elemózsiaszivattyúk. Aervyn a Jamie-től kapott legutóbbi edzés után hat tojásból

készült rántottát evett uzsonnára, és két óra múlva szépen megvacsorázott.

Az asszony az utolsó falat szendvics elfogyasztása közben meghallotta a pityegést, amelyre várt, és a monitor felé fordult. Na, hála az égnek, Sophie és Moira végre fölvergődtek a chatszobába.

Sophie: Itt vagy, Nell?

Nell: Napok óta, kislány.

Sophie: Bocs, eltartott egy ideig, hogy megmutassam Moira néninek a bejelentkező bűbáj működését.

Moira: Ugyan, Sophie, te még a világon sem voltál, amikor én már bűbájjal dolgoztam. Nem a bűbáj okozott gondot, hanem ez a sok technika. Tudod, Nell, elég fura módja ez a társalgásnak, mégis nagyon örülök, hogy alkalmam nyílik csevegni veled.

Nell: Rég nem találkoztunk, Moira. Valamelyik nyáron most már elmegyek hozzád látogatóba a csemetéimmal. Neked talán sikerül meggyőznöd Aervynt, hogy nem mindenki igényli a távátvitelt.

Moira: Jaj nekem, most meg ide-oda rakosgatja az embereket?

Nell: Bizony. És ha már a másokat mozgató bűbájnál tartunk, fölkészültél rá, hogy élesítsem a bevonó bűbajt?

Sophie: Már nem rakoncátlankodik?

Nell: Nem. Ma befejeztük Jamie-vel a hibajavítást. Úgy módosítottam, hogy egy bizonyos ideig egyszerre csak egyvalakit vonjon be. Ahogy Aervyn távátvivő csintalankodásán törtem a fejemet, rádöbben-

tem, milyen rumlihoz vezethet, ha egy csapásra bozorkányok egész seregét cibáljuk a chatszobába.

Sophie: Egy anyukára mindig nyugodtan rábízhatjuk az ilyen részleteket. Ez ígéretesen hangzik, és köszönetet érdemelsz a sok munkáért, amit belefektettél. Rajta, élesítsd csak!

Moira: Amíg arra várunk, mesélj a többi csemetéd-ről, Nell! Mi újság az én aranyos lánykáimmal?

*

A macska rúgja meg! – gondolta Lauren. Megszemlélte hűtőszekrényének szánalmas tartalmát. Jógaóra után mindig éhen akart halni, ami egészen újévig nem is jelentett problémát, de akkor megfogadta, hogy nem habzsol annyit, és az így megtakarított pénzt inkább valami igazán szép nyaralásra költi. Hívogatták Puerto Rico tengerpartjai és dzsungelei.

Sóhajtvá elővett a kamraszekrényből egy doboz újfundlandi kagylólevest. Ki nem állhatta a kagylólevest, éppen ezért maradt meg ez a konzerv a lakásában föllelhető utolsó ennivalónak.

Mélytányérba öntötte a levest, teavizet forralt, és előbányászt a laptopját. Chloe, a kolléganője egekig magasztalt egy élelmiszer-webáruházat. Mivel a saját lábán tényleg nem elég sűrűn jutott el a boltba, alighanem meg kellett barátkoznia az internetes változattal.

Rákattintott a Chloe e-mailjében szereplő linkre, és körülnézett. Úgy tűnt, ez tényleg pofonegyszerű bevásárlóhely. Az ember az első látogatáskor összeállítja az alaplistáját, aztán az újrendelésnél csak kipipálja a tételeket, és huszonegy óra múlva házhoz szállítják. Hát nem csúcs?

Úgy gondolta, logikus, ha a legalapvetőbbel kezdi, ezért a Tejtermékre, ott pedig a Jégkrémre kattintott. Mind a hatvanháromféle ízben kínálták a kedvenc fagyaltmárkáját. Ezt máris imádta. Beikszelte a csokihaltápot, a karamell-kéjmámort meg a csokiszószcsemegét, és a „Hozzáadás az alaplistához” gombra klikkelt.

Nell: Azután Ginia eldugta Aervyn kedvenc pizsamáját, mert az öccse kitávtvitte a zuhany alól, és most nem emlékszik, hová tette azt a pizsamát. Jaj, villog a lámpa, a bevonó bűbáj idehozott valakit. Úgy hívják, hogy... Lauren.

Sophie: Szia, Lauren, üdv a modernboszorkany.com Boszorkánycsevejében! Örülünk, hogy sikerült csatlakoznod hozzánk.

Lauren: Nekem? Hová kerültem? Hová tűnt a bevásárlási alaplistám?

Nell: Mindjárt visszaküldhetünk a bevásárlásodhoz. Mellesleg az egy szuperjó oldal, én mindig ott szoktam bevásárolni. Sokkal nyerőbb, mint húsz szatyrot bepakolni az egyterűmbe.

Lauren: Most jártam ott először. De hová kerültem? Mi a csuda az a Boszorkánycsevej?

Sophie: Internetes chatszoba, ahol a boszorkányok találkozhatnak és beszélgethetnek. Remélem, egymás támogatására és tanulságos eszmecserére is alkalmas. Nell-lel és Moirával hármásban alapítottuk. Te vagy az első új boszorkány, akit a bevonó bűbájunk megtalált, úgyhogy szívből gratulálunk, és légy üdvözölve körünkben!

Lauren: Ti boszorkányok vagytok? Mi az a bevonó bűbáj?

Nell: Létrehoztunk egy kis internetes szimatolót, amely észleli a varázserőt, és idevonzza a boszorkányokat. Nem akartunk olyanokat ideinvitálni, akik boszorkányoknak vélik magukat, mert abból semmi jó nem sülné ki.

Lauren: Az a gyanúm, hogy a szimatolótok csütörtököt mondott. Én nem vagyok boszorkány. És szerintem az internetes élelmiszer-áruházak nem fognak ujjongani, hogy feltörtétek az oldalukat.

Nell: Ha valóban fel akarnám törni, soha nem szereznének róla tudomást. A bűbáj nem konkrétan azt a weboldalt célozta meg, csak úgy esett, hogy ma délelőtt bevásároltam, és minden bizonnyal kerestted az általam alkotott bűbáj útját.

Lauren eltűnődött, vajon nem időszerű-e, hogy leállítsa a vezetékek nélküli csatlakozását, és lefuttasson egy vírusellenőrzést. Ez a dolog azonban nem kevésbé mulatságosnak ígérkezett, mint az alapterület-számítás, amit egyébként is jobb szeretett volna megúszni. Azonkívül az informatikai szaküzletben az eladó srác megnyugtatta, hogy ezek a márkás táskagépek gyakorlatilag kalózkodásbiztosak.

A vízforraló sípolása rezzentette föl gondolataiból. Eljött a teázás ideje, bár arról nem volt meggyőződve, hogy egy kis kamillaforrázat visszatereli-e a rendes mederbe ezt az igencsak furcsa estét. Nem mintha egy kis furcsaság zavarta volna, no de boszorkányosdi? Komolyan léteznek ebben

az évszázadban olyan nők, akik boszorkányoknak képzelik magukat?

Rövid megfontolás után elvetette a levesfogyasztás gondolatát. Holnap szendvicsnap a munkahelyén, addig majd csak kibírja valahogy.

Vizet öntött a kedvenc kék bögréjébe, és belemerítette a teatojást, hadd ázzon a teafű. Szeretettel nézegette a szeszélyes formájú, féloldalas bögrét, és hirtelen viccesnek találta a váratlan fordulatot, amelyet az estéje vett. Jelenkori boszorkányok. Őrütség, de alighanem ártalmatlan, és kifejezetten szórakoztató. A bevonó bűbáj egyes ötlet. Ha másra nem jó az egész, legalább remek mesélnivaló Natnek a holnapi ebédnél.

A kanapéhoz vitte a bögréjét, letelepedett, és fölkészült a mulatságra. Mindig is vevő volt egy kis lökötségre.

Lauren: Bocs, teáért mentem.

Moir: Akkor jó, már azt hittük, hogy talán elvesztettünk, gyermekem. Én is éppen teázom, ámbár ez reggeli tea.

Lauren: Reggeli?

Nell: Moira éppen Írországban üdül. Ott most hajnali öt van.

Lauren: Brrr, semmi szín alatt nem kelnék föl hajnali ötkor.

Nell: Én sem, de én Kaliforniában vagyok, Sophie pedig Coloradóban, úgyhogy ésszerűnek tűnt megalkudnunk valami mindannyiunknak megfelelő időpontban. Mesélj magadról! Talán tudsz olyan aprócseprő képességedről, amelyről nem is gondoltad volna, hogy boszorkányság.

Lauren: Egész ügyesen értékesíték ingatlanokat, és förtelmes spagettimártást tudok kotyvasztani. Azt hiszem, nagyjából eddig terjednek a különleges képességeim.

Moira: Márpedig biztosan boszorkány vagy, kedvesem. Nell nem gyakran szokott hibázni a bűbájvetésben.

Nell: Nahát, Moira, köszi az elismerést! Azt hiszem, ez a bűbáj tényleg nem rossz. Kipróbáltam a csemetéimen, és Nathant meg Aervynt bevonta, a hármasköröket nem, bár Giniával történtek furcsa dolgok, amelyek elgondolkoztattak. Talán még kifejlődik a varázsereje.

Lauren: Hármaskörök vannak? Várjunk csak, kezdek összezavarodni... Moira, én biztosan nem vagyok boszorkány. Nincs se üstöm, se seprűnyelem, se csúcsos kalapom.

Sophie: Moira néninek talán akad valahol egy üstje, mert ért a gyógyfüvekhez, de a mai boszorkányokon nem nagyon látni csúcsos kalapot, és igen kevesen tudnak közülünk repülni. Az az egész seprűnyélen lovagolás többé-kevésbé mindig is csak mese volt. Ebben a tekintetben nem tett jót nekünk a *Harry Potter*.

Lauren: Igazán kár! Szerintem egész helyes gyerek az a Harry. De mit csináltok, ha repülni nem tudtok?

Sophie: Én a növényekhez értek, és egy kicsit a gyógyításhoz. Nell nagyon jó a bonyolult bűbájolásban. Moira mindenhez konyít valamicskét. Engem ő tanított. Nincs véletlenül kerted?

Lauren: Egy lift nélküli ház harmadik emeletén lakom. A legközelebbi salátalevéltől valószínűleg kilométerek választanak el. Helyesbíték: Chicagóban februárban semmi sem terem. Gondolom, ezek szerint kizárt, hogy boszorkány lehessek.

Sophie: Á, dehogy. A boszorkányok zöme rendelkezik ugyanazzal a néhány alapvető készséggel, de komolyabb képességeink általában elég nagy változatosságot mutatnak. Némelyek a növénygondozásban vagy az emberek gyógyításában jók, esetleg a gondolatátvitelben, netán átélík mások érzelmeit. Egyesek szokatlanabb tehetséggel bírnak, Nell kisfia, Aervyn például áthelyez dolgokat. Moira egyik unokatestvérének nagy hatalma van az elemek, különösen a víz és a levegő fölött. Akkora vihart tud kavarni, amelyet még nem láttál.

Lauren: Mindnyájatok családjában akadnak más boszorkányok? Az enyémben egészen biztosan nincsenek.

Nell: Némelyikünk famíliájában csak úgy hemzsegek. Az én családfámnak körülbelül a fele legalább egy kevés varázserővel rendelkezik. Ugyanez a helyzet Moira családjában, bár nem hiszem, hogy a családja minden ágában ugyanakkora a varázserő. Mi örökletes boszorkányok vagyunk, azaz a varázserő nemzedékről nemzedékre hagyományozódik nálunk.

Sophie: Én pedig azt a másik boszorkányfajtát képviselem, amelyiknél a varázserő minden nyilvánvaló családi kapcsolat nélkül mutatkozik meg. Tudtom-

mal egyetlen közeli rokonom sem boszorkány. Néha azonban nehéz megmondani, ugyanis nem mindenki hajlandó belenyugodni a boszorkányok létezésébe, ezért sokan meglehetősen titokban tartják a képességeiket.

Moira: A varázserő előhívja a varázserőt, Sophie. Ha lenne varázsképes rokonságod, szerintem már tudnál róla. Szóval, Lauren, te nem örökletes boszorkánynak tűnsz. Annak idején többeket földerítettünk már fiatalon, de ez manapság nem könnyű.

Lauren: Engem inkább örökletes boszorkánytalanság jellemez. Kétlem, hogy a spagettimártásom boszorkánynak minősítene.

Nell: Említetted, hogy ügyesen értékesítesz ingatlanokat. Ez hogyan történik?

Lauren: Megismerkedem az ügyfelekkel, és igyekszem megtalálni a nekik való ingatlant a kínálatból. Gondos adatgyűjtéssel, jó összeköttetésekkel körözöm le a konkurenciát. Nincs ebben semmi ördögösség.

Nell: És ügyesen csinálod?

Lauren: De még mennyire.

Nell: Hmmm. Egy ingatlanügylet nyélbe ütéséhez tárgyalni, egyezkedni kell. Talán értesz a gondolatolvasáshoz?

Lauren: Hát az nagyon jól jönne, még ha némileg a szakmai etikába ütközne is, de nem, még sosem hallgattam bele mások fejébe.

Nell: Talán érzelmeket észlelsz? Elnézést a sok kérdezősködésért. Az emberek olykor anélkül alkalmaznak

varázserőt, hogy tudatosodna bennük, mit művelnek. Most csak tapogatózom.

Moira: Bár csak személyesen tudnánk letapogatni, kedvesem, akkor sokkal könnyebben kiokosodnánk...

Lauren: Letapogatni?

Sophie: A Moirához hasonlók, akik gyakorlottak a boszorkányképzésben, egyszerű letapogatással képesek fölismerni az alapszintű varázserőt. Ezenkívül egyszerű próbákat is el tudnak végezni, hogy megállapítsák, miben rejlik az illető tehetsége.

Nell: Ez nem is rossz ötlet, Moira. Chicagóig még akkor is hosszú utat kellene megtenned, ha pillanatnyilag nem Írországbán tartózkodnál, de talán Jamie odamehet. Tudod, Lauren, Jamie az öcsém. Tehetőséges boszorkány, és tapasztalt kiképző, ahogy a családom legtöbb tagja, hiszen sok boszorkánypalánta nyüzsgött körülöttünk. Hajlandó lennél találkozni vele, amennyiben ráér elutazni?

Lauren: Helyes fiú?

Nell: Ezt ne tőlem kérdezd, hiszen az öcsém.

Sophie: Nagyon helyes.

Lauren: Ez úgy hangzik, mint minden idők legfaramucibb vakrandija.

Moira: Jamie nagyon rátermett boszorkány. Nyugodtan rábízhatod, Lauren, hogy megvizsgálja a varázserődöt.

Lauren: Szóval srácok is lehetnek boszorkányok? Bocs, azt hiszem, még mindig le vagyok ragadva ennél a csúcsos kalapos, seprűn lovaglós témánál.

Moira: A múlt legtehetségesebb boszorkányai közül jó néhányan férfiak. Leginkább a varázserejű nőktől szokás félni, így a történelem során legtöbbször a nőket vették észre, és őket üldözték.

Nell: Jaj nekem. Ne bátorítsuk Moirát! A boszorkány-történelmet hagyjuk máskorra.

Sophie: Reméljük, visszatérsz még ide, Lauren. Úgy tervezzük, hogy minden szerda este csevegünk.

Moira: Hogyan fogja alkalmazni a bejelentkező bűbájt, ha nem képes tudatosan hasznosítani a varázsserejét?

Nell: Lauren, ha csatlakozni akarsz hozzánk, egyelőre csak újra keresd föl a bevásárlós weboldaladat, én majd megoldom, hogy a bevonó bűbáj onnan idehozzon. Állj készenlétben Jamie-re, mert pár napon belül meg fog keresni téged.

Lauren visszakerült a bevásárlási alaplistájához, a csokihaltáp, a karamellkémámor és a csokiszószcsemege mind ott sorakozott a kosarában. Szinte úgy érezte magát, mintha az imént valamiféle internetes szerepjátékba csöppent volna, csak épp a látványelemek nélkül.

Három érdekes, de egyértelműen nem komplett nőci tehát most rá fog szabadítani egy magas, fekete és jóképű srácot. Aki majd megvizsgálja az ő rejtett boszorkánytehetségét. Ja, pont azt.

Mindegy, ez jó kis virtuális valóságos játéknak néz ki. Azok a nők furcsán mulatságosak. Egyesek talán azt hiszik, jó móka boszorkánykodni.

Na ezért nem szabad kihagyni a vacsorát, kisanyám. Ha az ember ételmegvonásban szenved, alaposan cserbenhagyhatja a valóságérzéke. Lauren a számítógépére hunyorított, szuggerálta, hogy ismét rendetlenkedni kezdjen.

Mivel a kamraszekrénye kong az ürességtől, be kell fejeznie az ételmiszer-rendelést. Azután lazít az önmagára kényszerített házon kívüli étkezési korlátozáson, és leugrik a sarki boltba létfenntartó utánpótlásért.